

НОВИНКИ
З
ПАНСІОНУ
ІМ. ІВАНА ФРАНКА
ТОРОНТО

ч. 7.

ГРУДЕНЬ 1971-СІЧЕНЬ 1972

НА СВЯТИЙ ВЕЧІР

СНІЖОК ПАДЕ, ЯК СРІВНИЙ ПУХ,
 МОРОЗ МАЛОЄ КВІТИ;
 НАКРИТИЙ СТИЛ, В КУТІ ДІДУХ,
 ПУСТУЮТЬ В СІНІ ДІТИ.

ГЕЙ, СКІЛЬКИ ТО МИНУЛО ЛІТ!
 А Я ТАК ДОБРЕ ЧУЮ
 КОЖУХІВ ШЕЛЕСТ, СКРИП ЧОВІТ,
 І ШИРУ ПІСНЮ ТУЮ.

ДАЛЕКИЙ СВІТ, ВЕЛИКИЙ ЧАС,
 ПЛИВУТЬ ЛІТА РІКОЮ;
 ГЕЙ! ЩО ЧУВАТИ ТАМ У ВАС?
 ЧИ ИДЕТЕ З КОЛЯДОЮ?

ЧИ Й НИНІ МЕРЕХТЯТЬ ЗІРКИ
 НАД ХАТКОЮ СТАРОЮ...
 ГЕЙ, КРАЮ МІЙ, НЕ ЗНАЄШ ТИ,
 ЯК ТУЖУ ЗА ТОВОЮ.

Богдан Лепкий

ЦЕ ЧИСЛО ЖУРНАЛУ ПРИСВЯЧЕНЕ ЦИКЛЮВІ ЗИМОВИХ СВЯТКУВАНЬ.

ІВАН ФРАНКО

ВИКОНАННЯ МАЕСТРА П. МАГДЕНКА

СПОНЗОРОВАНЕ П-ЕЮ М. КОГУТ З НАГОДИ ПЕРШОЇ РІЧНИЦІ ПАНСІОНУ

МАЄМО ВІРУ У ВЛАСНІ СИЛИ

ВІДСПІВАЛА ВЖЕ ОСІНЬ СВОЮ ПОЛУМ'ЯНУ ПІСНЮ І ВІТЕР ШПУРЛЯЄ СУХЕ ЛИСТЯ ПО ВОЛОГІЙ В'ЯЛІЙ ТРАВИЧЦІ. В ПАНСІОНІ ІМ. ІВАНА ФРАНКА НАСТРІЙ СВЯТКОВИЙ, ГАМІРНИЙ. ДОВГИМИ ЧЕРГАМИ ПРИЇЗДЯТЬ АВТОМАШИНИ, ПРИВОЗЯТЬ ГОСТЕЙ, ЩОБИ СПІЛЬНО ВІДСВЯТКУВАТИ ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ВІДКРИТТЯ НОВОГО БУДИНКУ ДЛЯ СТАРШИХ ВІКОМ УКРАЇНЦІВ.

У ЦЕНТРІ РОКОВОГО ПРАЗНИКА БУЛО ВІДСЛОНЕННЯ ПОГРУДДЯ ПАТРОНА ПАНСІОНУ ІВАНА ФРАНКА. ПРОГРАМУ ВІДКРИЛА І ВЕСЬ ЧАС ЇЇ ВЕЛА ДИРЕКТОРКА ПАНСІОНУ, ПАНІ ЕВГЕНІЯ ПАСТЕРНАК. ВОНА ПОПРОСИЛА СПОНЗОРІВ, ПАНІ М. КОГУТ, ВДОВУ ВЛ. П. МУЖА ТАРАСА, І ЙОГО БРАТА ВІДСЛОНИТИ ПОГРУДДЯ. ПІСЛЯ ТОГО ПРОГРАМА ПОЧАЛАСЬ НЕВЕЛИЧКИМ КОНЦЕРТОМ -- В'ЯЗАН-

ПАНІ М. КОГУТ,
СПОНЗОРКА ПОГРУДДЯ І. ФРАНКА.

КОЮ НАРОДНІХ ПІСЕНЬ У ВИКОНАННІ МУЗИЧНОГО ТРІО - ПАНІ Л. ЛУЦЬКОЇ /ПІЯНО/, ПАНА О. ПЕЛІХА /ПЕРША СКРИПКА/, І ДИРИГЕНТА-КОМПОЗИТОРА ПАНА Ю. ГОЙДАЛА /ДРУГА СКРИПКА/. КРІМ ЦЬОГО КВАРТЕТ ВІДСПІВАВ ЖАРТІВЛИВУ НАРОДНЮ СПІВАНОЧКУ, В ЯКІЙ ОСОБЛИВО ВИРІЗНЯВСЯ СВОІМ СВІЖИМ, М'ЯКОГО ТЕМБРУ ГОЛОСОМ, СОПРАНО ПАНІ Е. ПАСТЕРНАК. ПУБЛІКА ЩИРО ОПЛЕСКУВАЛА ВИКОНАВЦІВ.

КІЛЬКА СЛІВ ПРИВІТАННЯ СКАЗАЛИ ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ ТОВАРИСТВА, Д-Р. Р. ЦУРКОВСЬКИЙ І Д-Р Г. ШИМАНСЬКИЙ, А ТАКОЖ МАЕСТРО П. МАГДЕНКО, І ВІД МЕШКАНЦІВ ПАНСІОНУ ПАНІ МАРІЯ ПАСТЕРНАКОВА.

ОПІСЛЯ, ПУБЛІКА, А БУЛО ЇЇ СТИЛЬКИ, ЩО ВЕЛИКА РОЗВАГОВА ЗАЛЯ НЕ МОГЛА

ВСІХ ПОМІСТИТИ І БАГАТО ОСІБ СТОЯЛИ НА КОРИДОРАХ, А ТО Й НА СХОДАХ, -- ПІДХОДИЛА ГУРТАМИ, А ТО Й ПОДИНОКО ДО ПОГРУДДЯ, ЩОБ БЛИЖЧЕ ПРИГЛЯНУТИСЬ СКУЛЬПТУРІ ПОЕТА, ЩО ЇЇ ВИКОНАВ МАЄСТРО П. МАГДЕНКО. КОЖНИЙ СПРИЙМАВ ТВІР ПО СВОЄМУ. ОДНІ ШУКАЛИ ПОДІБНОСТІ ДО ОРИГІНАЛУ, ДРУГІ ХОТІЛИ БАЧИТИ ФРАНКА "ЯК ЖИВОГО", А ТІЛЬКИ ОДИНИЦІ ЗАДЕРЖУВАЛИСЬ МОВЧКИ І ДОВШЕ ВДИВЛЯЛИСЬ У СЕРІОЗНЕ МИСЛЯЧЕ ОБЛИЧЧЯ, ШУКАЮЧИ В НЬОМУ ГЛИБИНИ ДУМКИ, СИЛИ ТВЕРДОГО ХАРАКТЕРУ, НАПОЛЕГЛИВОСТІ В ЖИТТЄВИХ СТРЕМЛІННЯХ. А МЕНІ ЧОМУСЬ ЗДАВАЛОСЬ, ЩО ЗАПЛЮЩИЛА ПОВІКИ І ПЕРЕД СОБОЮ БАЧИЛА ПАМ'ЯТНИК НА ГРОБІ І. ФРАНКА РОБОТИ С. ЛИТВИНЕНКА НА ЛИЧАКІВСЬКОМУ ЦВИНТАРІ У ЛЬВОВІ. СКІЛЬКИ СПІЛЬНОГО МІЖ СИМВОЛІЧНИМ ЛИТВИНЕНКОВИМ КАМЕНЯРЕМ, ЯКИЙ ДЖАГАНОМ ЛУПАЄ СКЕЛЮ І МАГДЕНКОВИМ ПОГРУДДЯМ? В ОБОХ ОДНАКОВЕ ЗАВДАННЯ ПРОБИВАТИ ШЛЯХ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ В ЛІТЕРАТУРУ І ВОДНОЧАС ПІДНОСИТИ ЇЇ ДО СВІТОВОГО РІВНЯ. Я ВІДЧУВАЛА ВЕЛИКУ МІЖ ОБОМА СКУЛЬПТУРАМИ НЕ ТІЛЬКИ СХОЖІСТЬ, АЛЕ Й ДОПОВНЕННЯ ОДИН ОДНОГО, ХОЧА ВОНИ ЗОВНІШНЬОЮ ФОРМОЮ ЦІЛКОМ ІНШІ. ЩОБИ В МИСТЕЦЬКОМУ ТВОРІ ВИРАЗНІШЕ ВИЯВИТИ ПРИТАМАННІ РИСИ ХАРАКТЕРУ, МИСТЕЦЬ МУСИТЬ ВІДІЙТИ ВІД ФОТОГРАФІЧНОЇ ВІРНОСТІ, А ВІДДАТИ ДУХОВІСТЬ ЛЮДИНИ, ВІДКРИТИ ІСТОТНЕ, МОЖЛИВО НАВІТЬ ПСИХОЛОГІЧНИЙ КОНФЛІКТ ЗАХОВАНИЙ В ГЛИБИНІ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ПЕРЕЖИВАНЬ. КОЛИ СЛАВНИЙ ФРАНЦУЗЬКИЙ СКУЛЬПТОР РОДЕН ЗРОБИВ МОНУМЕНТ ПИСЬМЕННИКА БАЛЬЗАКА, СХОПЛЮЮЧИ В НЬОМУ ХАРАКТЕРНУ ЙОМУ ІРОНІЧНУ УСМІШКУ, ТОДІ ФРАНЦУЗЬКА АРИСТОКРАТІЯ ВИМАГАЛА ВИГНАННЯ ЙОГО НА БЕЗЛЮДНИЙ ОСТРІВ -- А СЬОГОДНІ ПОВІЧ МІКЕЛЬ АНДЖЕЛЯ, РОДЕН Є НАЙБІЛЬШИМ СКУЛЬПТОРОМ СВІТУ. І ОТ САМЕ В СКУЛЬПТУРІ МАГДЕНКА НЕ ДОМІНУЄ РЕАЛІЗМ, А ЙОГО ОРГАНІЧНЕ ПОЄДНАННЯ ВИРАЗУ ОБЛИЧЧЯ З ДИНАМІЗМОМ ВНУТРІШНЬОЇ СИЛИ. ТАКИМ БУЛО ЖИТТЯ ПОЕТА І ТАКИМИ НАЗАВЖДИ ОСТАНУТЬ ЙОГО БЕЗСМЕРТНІ ТВОРИ. П. МАГДЕНКО НЕ ТІЛЬКИ СКУЛЬПТОР, ВІН ТЕЖ ШИРОКО ВІДОМИЙ МАЛЯР

І У ВСІХ ЙОГО ПРАЦЯХ ВИДНА ОРИГІНАЛЬНІСТЬ І ГОСТРА СПОСТЕРЕЖЛИВІСТЬ ДО СУТТЕВОГО, ХОЧА Б Й ДЕТАЛЬНОГО БАЧЕННЯ.

ДАЛЬША ЧАСТИНА НАШОГО ПРАЗНИКА МАЛА РОЗВАГОВИЙ ХАРАКТЕР. ПАНІ КОМІТЕТУ ПІД КЕРУВАННЯМ ГОЛОВИ П-І Н. КОЗІЙ, ЯКІ ЗАВЖДИ ПОМАГАЮТЬ ПРИ ВЛАШТУВАННІ РІЗНИХ ІМПРЕЗ З МЕТОЮ ЗБІЛЬШИТИ ФІНАНСОВІ ПРИБУТКИ НА ПОТРЕБИ ПАНСІОНУ, ЗАЙНЯЛИСЬ ПРОДАЖЕМ РУЧНИХ РОБІТ МЕШКАНЦІВ, НАПРИМ. ТКАЦЬКИХ ВИРОБІВ, ПЛЕТЕНИХ ВОВНЯНИХ ШАЛИКІВ, КЕРАМІКИ, ШТУЧНИХ КВІТІВ, ВИШИВОК ПО ДУЖЕ НИЗЬКИХ ЦІНАХ, А ЩАСЛИВА ПАНІ ВИГРАЛА РІЗЬБЛЕНИЙ ДЕКОРАТИВНИЙ СТОЛИК.

ГОСТІ ОГЛЯДАЛИ КІМНАТИ ПАНСІОНУ, ІНШІ ПРИ ЗАСТАВЛЕНИХ КАВОЮ І ТІСТЕЧКАМИ СТОЛИКАХ ЩЕ ДОВГО ГУТОРИЛИ У ПІДНЕСЕНОМУ НАСТРОЮ, ВДОВОЛЕНІ, ЩО СПОВНИЛИ СВІЙ ГРОМАДСЬКО-ТОВАРИСЬКИЙ ОБОВ'ЯЗОК. ПІДБАДЬОРЕНІ УСПІХОМ ТАКОГО ВЕЛИКОГО ДІЛА ЯК МОДЕРНИЙ БУДИНОК ДЛЯ СТАРШИХ ВІКОМ ЛЮДЕЙ, В ЇХ РОЗМОВАХ ВЖЕ ЗАРИСОВУВАЛИСЬ ПЛЯНИ ЧОГОСЬ НОВОГО, БО Ж НАШИМ ЗАВДАННЯМ НА ЕМІГРАЦІЇ Є НЕ ТІЛЬКИ ЗБЕРЕГТИ СЕБЕ ФІЗИЧНО, ТОГО ЩЕ ЗАМАЛО, МИ МАЄМО ТУТ ЗМОГУ ЗАЛИШИТИ ПО СОБІ ЩОСЬ ТРИВКЕ, КОРИСНЕ, ЩО БЕЗПЕРЕРВНО СПОВНЯЛО Б ГУМАННО-НАЦІОНАЛЬНЕ ЗВУЧАННЯ ДІЇ. ТРЕБА ТІЛЬКИ ВІРИ У ВЛАСНІ СИЛИ, А З ТИМ ПРИЙДЕ ІДЕЙНА ОДЕРЖИМІСТЬ ДО НЕВТОМНОЇ ТВОРЧОЇ ПРАЦІ.

М. Пастернакова

МУЗИЧНЕ ТРІО
ПІДЧАС КОНЦЕРТУ
З НАГОДИ
ПЕРШОЇ РІЧНИЦІ ПАНСІОНУ

ФРАГМЕНТИ З КОНЦЕРТУ В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКАФРАГМЕНТИ З ПЕРЕД-РІЗДВЯНОГО БАЗАРУ -- 26-ГО ЛИСТОПАДА, 1971 Р.

СВЯТ ВЕЧІР В ГОРАХ

"ВЖЕ ВЕЧІР УПАВ НА КОЛІНА
І РУКИ ПРОСТЯГ ЗОЛОТІ"

/В. СОСЮРА/

ДЕНЬ ПОГАС - МИНУВСЯ. З ТЕМНИХ ДЕБРІВ-ЯРІВ ВИПОВЗУЄ ВЖЕ ВЕЧІР-НІЙ ТУМАН І ДОВГИМИ М'ЯКИМИ РАМЕНАМИ ЗАГОРТАЄ ПІД СВОЮ ВЛАДУ РАННЄ-ВЕЧІРНІЙ СВІТ.

"СПІШИМ, А ТО ТЕМІНЬ НАС ДОСЯГНЕ І МИ ГОТОВІ ЗБИТИСЬ З ДОРОГИ!"
ШУ-ШУ, ШУ-ШУ, ШУ-ШУ... ПІДХОДИМО НА ЛЕЩАТАХ "ЧАТИНКОЮ" ПІД ГОРУ І НА ОБЛИЧЧЯХ ВІДЧУВАЄМО ПРИЄМНУ ВІД ВІТРУ ПРОХОЛОДУ. А СПИНА ХОЧА Й ДИШЕ ВОЛОГИМ ТЕПЛОМ, ВІТРУ НЕ БОЇТЬСЯ. ДО НЕЇ РЕМІНЦЕМ ТІСНО ПРИВ'ЯЗАНА ЯЛИНКА. МАЛЕНЬКА, КРУГЛЕНЬКА, БАГАЦЬКОЇ БАБУНІ-СМЕРЕКИ УНУЧКА НАЙ-МИЛІША...

"ТА ТИ, БАБУНЮ, НЕ СЕРДСЯ НА НАС. МАЄШ ЇХ ЩЕ БАГАТО, БАГАТО, РОЗКИНУТИХ ПО КАРПАТСЬКИХ ГОРАХ, ТО ОДИНЦЕМ ПРИСІВШИ НА СХИЛАХ ГІР, ЗІ ЗАЙЦЯМИ ПУСТУЮТЬ, ТО У ГРОМАДАХ, ГОРДИХ СТРУНКІХ ВІЧНОЮ ЗЕЛЕННЮ НЕПРОГЛЯДНИХ У ДОБРІ Й РАДОСТІ ПЛЕКАНИХ. А НАМ ВОНА, ЦЯ МАЛЕНЬКА ЯЛИНОЧКА ЩЕ З ОСЕНІ В ДУМКАХ МАЙОРІЛА. ДО НЕЇ МИ ПРИЇХАЛИ З ДАЛЕКОГО МІСТА, ПОГЛАДИЛИ, КЛАПОТІ СНІГУ З ГІЛОК СТРУСНУЛИ, І ЇЇ ЗІ СОБОЮ В ХАТУ НА СВЯТ-ВЕЧІР ВЗЯЛИ."

УЖЕ ЦІЛКОМ ПОСУТЕНІЛО І В ДАЛИНІ ВИДНІЮТЬ ТІЛЬКИ НЕВИРАЗНІ СИЛЮЕТИ ДЕРЕВ.

ШУ-У-У-У... АЖ ПІД ДОСКАМИ СНІГ СРІБНИМИ ІСКРАМИ РОЗСИПАЄТЬСЯ. З ВИСОКОГО ПАГОРБА, ЩО ВЛІТКУ МАБУТЬ ЗІГРІТОЮ ТРАВОЮ, ЧЕБРЕЦЕМ І МАТЕРИНКОЮ ПАХНЕ, НЕСУТЬ НАС ЛЕЩАТА АЖ НА ПОДВІРЯ БОЙКІВСЬКОЇ ЗАГОРОДИ.

СВЯТИЙ ВЕЧІР. МАЛА СІЛЬСЬКА ХАТИНА НАЧЕ ПРИСІЛА ПІД ТЯГАРЕМ СНИГОВОГО КОЖУХА І СВІТЛЯНИМИ ЗІНИЦЯМИ ВІКОН ГЛЯДИТЬ З-ПІД НАСУПЛЕНОЇ СТРИХИ, У ЗОРЯМИ ГАПТОВАНУ ТАЄМНУ НІЧ...У ПЕЧІ ПАЛАЖКОТИТЬ ВОГОНЬ І ЗАПАШНИМ ПОЛУМ'ЯМ ЯЛІВЦЕВОГО ПРУТТЯ І БАЛЬСАМІЧНИМ СВЯТКОВИМ ТЕПЛЛОМ НАПОВНЯЄ УСЮ ХАТУ. НА ЯЛИНЦІ РОЗБАВЛЕНО-ЖАРТІВЛИВО ПІДМОРГУЮТЬ СВІЧЕЧКИ, САМІ ПОЛОВИНКИ...І ВСІ ЧЕРВОНІ - БАГАТО ЇХ. БОРЩ, ЩО ПРИЇХАВ У ТЕРМОСІ В НАПЛЕЧНИКУ, ВАРЕНИКИ, ГОРІХОВІ КОРЖИКИ Й КУТЯ, УСЕ ПРИМІСТИЛОСЬ НА СТОЛІ БІЛЯ ЯЛИНКИ. НЕПОМІТНО ОХОПЛЮЄ НАС МОВЧАЗНИЙ РАДІСНИЙ НАСТРІЙ, ЩО В ДУШІ ЗВЕНИТЬ ЯСНИМ ЯНГОЛЬСЬКИМ НОКТЮРНОМ. У ЗАТИШКУ ЦІЄЇ ХАТИНИ ПОЧУВАЄМО СЕБЕ ЯК МАНДРІВНИКИ ЗНЕСИЛЕНІ НА ЖИТТЄВОМУ ШЛЯХУ, З ТУГОЮ І ВТОМЛЕНИМ СЕРЦЕМ ПОВЕРНУЛИСЯ НА ЛОНО ПРИРОДИ. ТАК ДОБРЕ, ТАК СПОКІЙНО ТУТ.

І ВЖЕ СЕРПАНКОМ ГОЛУБИМ СТЕЛИТЬСЯ-ВЕТЬСЯ МРІЙЛИВИЙ НАСТРІЙ І ЙОМУ

ЛЕГКО, БЕЗВІЛЬНО ПІДДАЄТЬСЯ НАС ЧЕТВЕРО...ОТ-ОТ, ЗАВІТАЮТЬ ДО НАС СПОГАДИ І НАЙТОНШИМИ ПОРУХАМИ ДУМОК І ПОЧУТТІВ СЛЬОЗИТИМУТЬ ДОВГО-ДОВГО, НЕСКІНЧЕНО. БО СПОГАДИ ЧОМУСЬ ЗАВЖДИ БУВАЮТЬ ДОВГІ І ХОЧА Б ВОНИ Й БУЛИ ЦІКАВІ, ТО ВКІНЦІ САМІ ПОЗІХАЮТЬ І ДРУГИМ НАВОДЯТЬ НА ОЧІ СОН, ОДНАКОВО, ЧИ ТІ МАНІЖЛИВІ СОЛОДКІ, ЩО ДИВЛЯТЬСЯ НА НАС ШИРОКОРОЗКРИТИМИ ДИТЯЧИМИ ОЧИМА ДЕСЬ ГЕН З ДАЛЕКОГО СТАРОГО КОЗАЦЬКОГО ХУТОРА НА КУВАНІ, ЧИ ТІ ГЕРОЇЧНІ, ЗАГОРНУТІ У СІРУ ВОЄННИМ БУРЕВІЄМ ПОШАРПАНУ Й СКРИВАВЛЕНУ ВІЙСЬКОВУ ШИНЕЛЬ, ЧИ ВКІНЦІ ОЦІ ЕМІГРАНТСЬКІ ПРОНИЗАНІ ЗЛИДНЯМИ І СПОВНЕНІ НОСТАЛЬГІЄЮ ЗА РІДНИМ КРАЄМ.

А МИ НЕ СПОГАДИ РОЗГОРТАТИ ПРИЇХАЛИ ТУТ СЬОГОДНІ, А ПЕРЕЖИТИ ЩОСЬ ГАРНЕ, НЕСПОДІВАНЕ, ЩОСЬ У СВОЙОМУ ПРИМІТИВІ ГЛИБОКЕ, ІДИЛІЧНЕ. І ЩОБ НАС ЦІЛКОМ НЕ РОЗМАНІЖИЛО ХАТНЕ ТЕПЛО І ЩЕБЕТЛИВА СВОЇМИ БЛИСКАМИ "БАБУСИНА УНУЧКА" ВИХОДИМО НА ПРОХІД - БЕЗ ЛЕЩАТ.

ІДЕМО ПІД ЗОРЯНИМ НІЧНИМ НЕБОМ, НАЧЕ ПЛИВЕМО ВУЗЬКОЮ СТЕЖИНКОЮ КРАЙ ЛІСУ, МОВЧКИ ЗАДИВЛЕНІ У ЖЕМЧУГИ СВІТЕЛ РОЗКИНУТИХ ПО ЗАСНІЖЕНИХ ПОЛЯХ. ЦЕ В БОЙКІВСЬКИХ ХАТАХ СВЯТУ ВЕЧЕРЮ КІНЧАЮТЬ.

х
х х

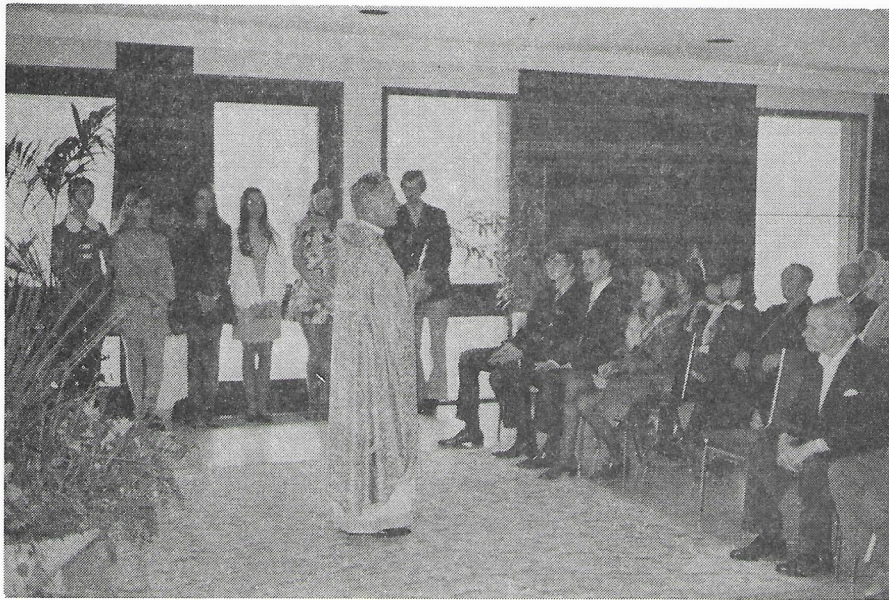
А НА ДВОРІ НАЙКРАЩА В СВІТІ, СПОВНЕНА МІСТИЧНИМ ЧАРОМ, СВЯТ-ВЕЧІРНЯ НІЧ В ГОРАХ. ЗАВОРОЖЕНІ ПОДИХОМ ЛЕГЕНДИ СТОЯТЬ ЦІЛІ У БІЛОМУ НАРЯДІ СТРУНКІ СМЕРЕКИ, НАДХНУТІ, НІБИ ЗАСЛУХАНІ У ГОМІНКИЙ СВИСТ МОЛОДОГО КОСА, ЩО ТУТ І ТАМ ГОЛОСИТЬ РАДІСНУ НОВИНУ...А МОЖЕ, МІЖ ЗОРЯМИ, ЩО СМАРАГДАМИ Й ЗОЛОТОМ МЕРЕХТЯТЬ У НЕЗМІРНІЙ ГЛИБИНІ НЕБОВОДУ, БАЧИТЬ ВІЗІЮ ВИФЛЕЄМСЬКОЇ НОЧІ?...

ТИХО, СКРІЗЬ ТИХО...ТІЛЬКИ ДОВГИМИ ФІОЛЕТНИМИ СМУГАМИ ВОРУШАТЬСЯ ПО СНІГУ ТАЄМНІ ТІНІ І НАЧЕ ШЕПОТОМ ВЕДУТЬ РОЗМОВУ З МАТІР'Ю ЗЕМЛЕЮ. БО У ЦЮ НІЧ СВЯТУ І ВЕЛИКУ, УСЕ НА СВІТІ, ЖИВОЮ МОВОЮ ХВАЛИТЬ ДИТЯТКО БОЖЕ І ЛЮБОВ ТА БРАТЕРСТВО ЄДНАЄ ВСІХ ЛЮДЕЙ У ВЕЛИЧНОМУ ПАСТОРАЛЬНОМУ ГИМНІ.

ВІДВІДИНИ Всч. о. Прот. Д. ФОТІЯ В ПАНСІОНІ

о. Протоіерей, голова Т-ва п-і Е. Пастернак,
Хор "СУМК" і два молоденькі діякони.

о. Протоіерей промовляє.

СВЯТОМИКОЛАЇВСЬКИЙ ДАРУНОК МИСТЦІВ/КАМЕРНИЙ КОНЦЕРТ/

ВІДОМІ МИСТЦІ, ОПЕРОВИЙ СПІВАК ЙОСИП ГОШУЛЯК ТА ПІЯНІСТКА ТЕТЯНА ТКАЧЕНКО, ЗАВІТАЛИ ДО НАШОГО ПАНСІОНУ 19-ГО ГРУДНЯ 1971р. О 2-ІЙ ГОД. ПОПОЛУДНІ. ТУТ ВОНИ ДАЛИ ДЛЯ МЕШКАНЦІВ ДОМУ КОНЦЕРТ З ПРОГРАМОЮ, ЩО ТРИВАЛА БЛИЗЬКО ДВОХ ГОДИН.

ПЕРША ЧАСТИНА КОНЦЕРТУ БУЛА ПРИСВЯЧЕНА НАШІЙ ПОЕТЕСІ ЛЕСІ УКРАЇНЦІ -- СЛОВА ЛЕСІ УКРАЇНКИ, МУЗИЧНЕ ОФОРМЛЕННЯ КОМПОЗИТОРІВ: МАЙБОРОДА, СТЕЦЕНКО, ЖЕРВІН ТА ЛОНАТИНСЬКИЙ.

Маестро Гошуляк під час свого мистецького виступу в Пансіоні; акомпанює п-і Т.Ткаченко.

В ДРУГІЙ ЧАСТИНІ ПІЯНІСТКА Т. ТКАЧЕНКО ВИКОНАЛА ВАЛЬС ШОПЕНА ТА РАПСОДІЮ ЛІСТА. НАРОДНІ УКРАЇНСЬКІ ПІСНІ ТА ДУМИ /КОМПОЗИЦІЇ СТЕЦЕНКА, ЛИСЕНКА, ФОМЕНКА, ГАЙВОРОНСЬКОГО, ТКАЧЕНКО, РЕВУЦЬКОГО, МАШКІНА, ЛИСЬКА, ВЕРХОВИНЦЯ, ГЛИНКИ, ГЛУШКА, ТА ІНШИХ/, У ВИКОНАННІ Й. ГОШУЛЯКА ПІД АКОМПАНІЯМЕНТ Т. ТКАЧЕНКО, БУЛИ КУЛЬМІНАЦІЙНОЮ ТОЧКОЮ ЦЬОГО РІДКІС-

НОГО І ЯКІСНОГО МИСТЕЦЬКОГО КОНЦЕРТУ. НА ЗАКІНЧЕННЯ КОНЦЕРТУ ЗАЛЯ ПАНСІОНУ, ЗАПОВНЕНА НАШИМИ МЕШКАНЦЯМИ, ОВАЦІЄЮ ВІТАЛА ДОРОГИХ МИСТЦІВ ЗА ЇХНІЙ МИКОЛАЇВСЬКИЙ ДАРУНОК. АДМІНІСТРАТОРКА ДОМУ, П-І ЄВГЕНІЯ ПАСТЕРНАК, ОСОБИСТО ПОДЯКУВАЛА ВИКОНАВЦЯМ, ТА ЗАПРОСИЛА ЇХ НА ЧАЙОК.

Ред.Колегія

Пані Т. Ткаченко виконує вальс Шопена.

РІЗДВЯНИЙ СПОМИН ДОРОГОМУ СУСІДОВІ М.Д.

В ДЕНЬ ВЕЧОРА СВЯТОГО
І В РІЗДВЯНУ ДНИНУ,
ПОЛИНІМ СЕРЦЕМ І ДУМКАМИ
НА РІДНУ УКРАЇНУ.

ДЕ РОДИЛИСЬ, ДЕ РОСЛИ,
ДЕ РОДИННО ЖИЛИ,
І ДЕ СВОЇХ НАЙДОРОЖЧИХ
НА ВІКИ ЛИПИЛИ.

СОБІ НА ЖАЛЬ, ІМ НА МУКИ,
ВОРОГАМ НА ВТІХУ,
МАБУТЬ БІЛЬШЕ НЕ ВЕРНУТИСЬ
ПІД РІДНУЮ СТРІХУ.

В НАШУ КРАСНУ ГУЦУЛІЮ,
ГОРИ-ВЕРХОВИНИ,
САДИ, ЛУГИ І ДІБРОВИ,
ПИШНІ ПОЛОНИНИ.

ДЕ КУЮТЬ ВОЗУЛІ,
СОЛОВІЙ СПІВАЄ,
САДИ ЦВІТУЮ, ХРУЩІ ГУДУТЬ,
БДЖІЛКИ МІД ЗВИРАЮТЬ.

ДЕ РОСОЮ РАНКОМ МИЛИСЬ
І БОГА СЛАВИЛИ,
ДЕ ЗА ПЛУГОМ ВЛАСНИМ ПОЛЕМ
БОСОНІЖ ХОДИЛИ.

ДАРМА БРАТЕ РОКИ ЛЕТЯТЬ
Й ТАК ЖИТТЯ ЛИШАЄМ,
ТІЛЬКИ ЛЕГШЕ, ЩО ПОПЛАЧЕШ,
ЯК РІДНИХ ЗГАДАЄМ.

В ОБОХ У НАС ОДНА ТУГА --
"ТУГА ЗА РОДИНОВ,
ЗА РІДНИМИ Й ЗНАЙОМИМИ,
ЗА МИЛОВ ДРУЖИНОВ".

АЛЕ ВІРМО, ЩО ЧАС ПРИЙДЕ
І МИ ЇХ ПОВАЧЕМ,
А ТОДІ ВЖЕ НЕ ІЗ ТУГИ,
З РАДОСТІ ЗАПЛАЧЕМ.

А ПОКИЩО ЧОЛО ВГОРУ,
БО В НАС ЦІЛЬ ОДНА;
ЦЬОГО ВАМ Й СОБІ БОЖАЄ
ВАШ ЗНАЙОМИЙ З ЧІВЧИНА.

Я. Остафійчук

КАЧКИ!

ХОЧУ ПИСАТИ ПРО КАЧКИ! - ПРАВДИВІ,
ЖИВІ, ДИКІ - ЧУДОВІ.

НЕ ПИШУ ПРО ЖОДНІ ЖУРНАЛІСТИЧНІ
КАЧКИ, ЯКІ ТРАПЛЯЮТЬСЯ ВИДАВЦЯМ!
ТА, НЕ БУЛО-БИ У НАС КАЧОК, ЯКЩО
НЕ БУЛО-БИ ПІД САМИМИ НАШИМИ
ВІКНАМИ РІЧКИ!

А ТА Ж РІЧКА, ХОЧ МАЛЕНЬКА
АЛЕ ЖИВА, ВЕСЕЛА, ЯКА ЗАМАРКОВУЄ
ЦІЛУ ПІВНІЧНУ ЧАСТИНУ ПАНСІОНУ,
ПОПРИ НАШ ПАРК, ТА "ДИКІ ДЖУНГЛІ",
ЯК МИ ЇХ ЗВЕМО.

ЛІТОМ, ПО ВІЛЬШІЙ ЗЛИВІ,
НАША РІЧКА СТАЄ НАВІТЬ ШИРОКОЮ, А ТОМУ,
ЩО ДЕСЬ ПЕРЕПЛИВАЄ ЧЕРЕЗ ГЛИНКУ, ТО
СТАЄ ЖОВТОЮ, ГУСТОЮ, А НАВІТЬ СЕРДИТОЮ
"ГНИЛОЮ ЛИПОЮ". ЗА ДЕНЬ-ДВА СТАЄ
ЗНОВА ПРОЗОРОЮ.

І ТОЮ Ж НАШОЮ РІЧКОЮ, ДЕСЬ
З ПОЧАТКУ ЛИПНЯ, ГОРДА МАМА-КАЧКА
ЗАПРЕЗЕНТУВАЛА НАМ ТОЧНО ДЕСЯТЕРО ЗДИСЦИПЛІНОВАНИХ КАЧЕНЯТ, ЯКІ
ДЕФІЛЮВАЛИ АКУРАТНИМ ШНУРОЧКОМ, БЕЗ НАЙМЕНШОГО ВІДХИЛЕННЯ!

ОТ ТАКИ ТІ КАЧЕНЯТА СТАЛИ ПОЯВЛЯТИСЯ ВІД ЧАСУ ДО ЧАСУ,
АЛЕ ВЖЕ З ТАТОМ І МАМОЮ, БО БУЛО ВЖЕ ЇХ ДВАНАДЦЯТЕРО, - АЖ ДОКИ
НЕ УСТАЛИЛИ, ЩО ТРЕБА СПИНЯТИ ПЛАВБУ ПОПРИ НАШ ПАНСІОН, БО ТО Є
ПРИВІТНЕ МІСЦЕ, КУДА ПОПАДАЄ З БАЛЬКОНІВ, ЧИ ПРЯМО З ВИСОКОГО
БЕРЕГА, СМАЧНА, БІЛЕНЬКА СКИВКА, АБО ПРИСМАЖЕНА ГРІНКА.

ВИДИМО, ЩО ТІ ДИКІ КАЧКИ ВМІЮТЬ ПОРОЗУМІВАТИСЯ, БО ВОНИ ЗА-
 ЗАЛИ ЗАОХОЧУВАТИ ДРУГИХ КАЧОК, І В КОРОТКОМУ ЧАСІ ЇХ ЧИСЛО ЗБІЛЬШИ-
 ЛОСЯ. З ПЕРШИМИ ПРИМОРОЗКАМИ ВЖЕ ЖДЕ НА СКИВКИ ЦІЛА ГРОМАДА СКРОМНИХ-
 СІРЕНЬКИХ КАЧОК, ЯКИХ ПЕРЕВАЖАЮТЬ БЛИСКУЧІ ЗЕЛЕНО-СИНІ ГОЛОВКИ ПИШНИХ
 КАЧУРІВ. СУПРОТИ ТАКОГО ІМПОЗАНТНОГО ЯВИЩА, ЗА ДОЗВОЛОМ НАШОЇ АДМІ-
 НІСТРАЦІЇ, ПЕКАР ДОСТАВЛЯЄ ЦІЛИМИ МІХАМИ ЧЕРСТВОГО ХЛІБА І ТЕПЕР ХТО
 З МЕШКАНЦІВ ХОЧЕ, ТОЙ ГОДУЄ, А ІНШИЙ КАЧКИ РАХУЄ, БО ЗОВСІМ НЕ ЛЕГКО
 ДОВОДИТЬСЯ РАХУВАТИ ГРОМАДУ В ПОСТІЙНОМУ РУСІ. МУСИМО МАТИ ЕВІДЕНЦІЮ
 /ЯК ДОБРІ ГОСПОДАРІ/ НАШОГО ЖИВОГО ІНВЕНТАРА.

КОНСТАТУЮ, ЩО НАША ЧЕРЕДА ЗАСВОЄ УКРАЇНСЬКУ МОВУ, БО НА ЗАК-
 ЛИК "ТАСЬ-ТАСЬ" ПОЧУЄТЕ ЗРАЗУ ІНТИМНИЙ-НІЖНИЙ ВІДГУК "КВА-КВА"! ДЕЯКІ
 ЗРАЗУ ПІДЛІТАЮТЬ НА СТІМКИЙ БЕРІГ, А РЕШТА ЖДЕ СКИВКИ ХЛІБА НА РІЧЦІ.

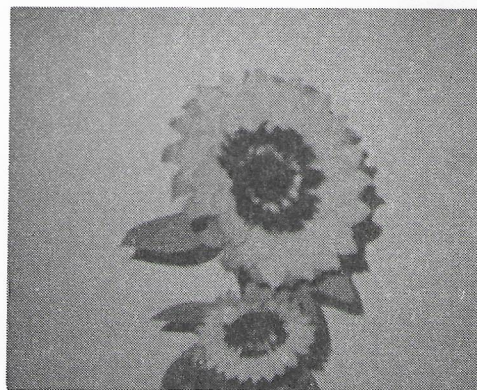
СПОДІЮСЯ, ЩО В НАСТУПНІМ ЧИСЛІ "НОВИНОК", ХТОСЬ З МЕШКАНЦІВ
 НАПИШЕ ПРО НАШІ БІЛОЧКИ-ВИВІРКИ.

Л. Луцька

МОЯ КВІТКА-СОНЯШНИК

МИНУЛО ВЖЕ КІЛЬКА РОКІВ ВІД ТОГО ЧАСУ ЯК НАША ГОЛОВА П-І Е. ПАСТЕРНАК ЗАПРОСИЛА ІНСТРУКТОРА РУЧНИХ ВИРОБІВ ДО ПАНСІОНУ. ІНСТРУКТОР ПРОДЕМОНСТРУВАВ НАМ КІЛЬКА РОДІВ ВИРОБІВ, А МІЖ НИМИ І ВИРОБИ КВІТІВ З ПАПЕРУ. ДО ТОГО ЧАСУ Я ПРИСВЯЧУВАЛА СВОЮ УВАГУ ВИШИВЦІ, АЛЕ ЗГОДОМ Я ЗАЦІКАВИЛАСЬ ВИРОБАМИ ДЕКОРАТИВНИХ КВІТІВ - СОНЯШНИКІВ З ПАПЕРУ. СПОЧАТКУ Я ПРИКЛЕЇЛА, НА СПЕЦІАЛЬНО ЗРОБЛЕНУ З ТВЕРДОГО ПАПЕРУ КОНІЧНУ ОСНОВУ, ЖОВТІ ПЕЛЮСТКИ. ПОТІМ ВКЛЕЇЛА В СЕРЕДИНУ РЯДКИ ДРІБНО-ПОРІЗАНОГО ЧОРНОГО ТА ЖОВТОГО ПАПЕРУ. ПРИКРІПИВШИ ДО ДРОТЯНОЇ ОСНОВИ ГОЛІВКУ ТА ЛИСТКИ, Я ПОСТАВИЛА СВІЙ ТВІР У ВАЗУ. МІЙ ТВІР - КВІТКА-СОНЯШНИК -- КВІТКА СОНЦЯ, СТЕПІВ, КВІТКА УКРАЇНИ. І ПРИГАДАЛИСЬ МЕНІ: "РІДНІ ПОЛЯ, СТЕНИ ТА БАЙРАКИ, ДЕ МОЯ НЕВИМОВНО ДОРОГА КВІТКА-СОНЯШНИК ЦВІТЕ РОЗКІШНИМ ЦВІТОМ. ВІДВАЖНО ТА ГОРДО ПОВЕРТАЄ СВОЮ ЗОЛОТУ ГОЛІВКУ ЗА СОНЦЕМ, ЗА ЖИТТЯМ. РАДІЄ ТА ВСМІХАЄТЬСЯ ДО НЬОГО РОЗКІШНОЮ ВІДДАНОЮ УСМІШКОЮ. ЗГРАЇ ПТАШОК ПРОЛІТАЮЧИ ВЕСЕЛИМ ЩЕБЕТАННЯМ ВІТАЄТЬ ЦЮ КВІТКУ, А БОЖА ВДЖІЛКА МИЛУЄТЬСЯ ТА ЦІЛУЄ ЇЇ ЗАПАШНЕ ЛИЧКО. МОЯ КВІТКА -- СОНЯШНИК!"

ВІД ТОГО ЧАСУ Я ПОЧАЛА РОБИТИ В НАШИХ РОБІТНЯХ ДЕКОРАТИВНІ КВІТИ-СОНЯШНИКИ. В ПРАЦІ ЧАСТО МЕНІ ДОПОМАГАЮТЬ ПАНІ З "ДОБРОВІЛЬНОГО КОМІТЕТУ ПАНЬ", ПАНІ ЯСІНСЬКА, ЗАЗУЛЯ, ХРУЩ, ЛІНИЦЯ, ТА КОГУТ. /ЖАЛЬ, ЩО НЕМАЄ ВЖЕ МІЖ НАМИ П-І ЛІНИЦІ - ПЕРЕЇХАЛА ДО РІДНІ. БУЛА ВОНА ДУЖЕ ВЕСЕЛА, ЖАРТІВЛИВА, І СПРИТНО ПРИКЛЕЮВАЛА ПЕЛЮСТКИ ТА ЛИСТКИ СОНЯШНИКІВ./

ЧАСОМ МАЮ ПРОБЛЕМУ З ПІДБОРОМ ПРАВДИВОГО КОЛЬОРУ ПАПЕРУ, АЛЕ ВІРЮ, ЩО ЗГОДОМ ВСЕ НАПРАВИТЬСЯ.

ОГЛЯД ФІЛЬМІВ"ТАЄМНИЦІ МОРСЬКОЇ ГЛИБИНИ"

В ФІЛЬМІ "ТАЄМНИЦІ МОРСЬКОЇ ГЛИБИНИ" ВОЛТЕРА ДІСНЕЯ, ЯК ВІД ПОЧАТКУ СВІТУ ЙДЕ БЕЗПЕРЕРИВНА БОРБА ТВАРИН ТА ЛЮДЕЙ ЗА САМОЗБЕРЕЖЕННЯ СВОГО ЖИТТЯ, ЗА ІСНУВАННЯ. ГОЛОВНІ ФАКТОРИ У ЦІЙ БОРОТЬБІ ЦЕ "ШЕЛТЕР ЕНД ФУД", ГНІЗДО ТА ЇЖА. ЖИТТЯ ТОМУ МІЛІЯРДИ РОКІВ ПОЧАЛОСЬ У ВОДІ І ДОСІ У ГЛИБИННИХ ВОДАХ ОКЕАНІВ ЖИВУТЬ ФАНТАСТИЧНО ПОТВОРНІ СОТВОРІННЯ. ВОНИ БУВАЮТЬ ІНОДІ МІКРОСКОПІЧНО МАЛІ З СИЛЬНО РОЗВИНУТИМ ІНСТІНКТОМ САМОБОРОНИ. ЩОБИ ЖИТИ ТРЕБА НИЩИТИ Й ВІДРОДЖУВАТИ, БО ТАКИЙ ЗАКОН ПРИРОДИ. ДНО МОРСЬКЕ НЕ Є ЩЕ ПОВНІСТЮ ДОСЛІДЖЕНЕ; ВОНО, СПОДІЮТЬСЯ ВЧЕНІ, МОЖЕ БУТИ КОМОРОЮ ХАРЧІВ БАГАТИХ У МІНЕРАЛЬНІ СУБСТАНЦІЇ. ТА НА ЖАЛЬ ШВИДКИЙ РОЗВИТОК ТЕХНІКИ ЗАГРОЖУЄ ЗАНЕЧИЩЕННЯМ ВОДИ МОРІВ Й ОКЕАНІВ І ВЖЕ СЬОГОДНІ НА ДНІ ЇХ ВИГИБАЮТЬ МОРСЬКІ СОТВОРІННЯ. ТА САМА ЗАГРОЗА ЗАТРУЄННЯ ЙДЕ ДЛЯ ЛЮДСТВА З ПОВІТРЯ ТА НА ЗЕМЛІ. ФІЛЬМ БУВ ЦІКАВИЙ.

"ГЕЛЛЕН КЕЛЛЕР І ЇЇ ВЧИТЕЛЬКА"

ЩАСЛИВА ЗДОРОВА ДИТИНА У СВОЇЙ РАННІЙ МОЛОДОСТІ ВТРАТИЛА ЗІР І ОСТАЛАСЬ СЛІПОЮ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ. В ПЕРШИХ РОКАХ НЕДУГИ ВОНА ТРАГІЧНО ПЕРЕЖИВАЛА МОЖЛИВІСТЬ ЗОРОВОГО ЗВ'ЯЗКУ З ДОВКІЛЬНИМ СВІТОМ І ТІЛЬКИ ПРИ ПОМОЧІ ВЧИТЕЛЬКИ, ЯКА ВИВЧАЛА МЕТОДИ ПРАЦІ НАД СЛІПИМИ, ГЕЛЛЕН ПОВОЛИ ПОГОДИЛАСЬ ЗІ СВОЄЮ ДОЛЕЮ І ВКІНЦІ У ТОМУ ІНШОМУ-УЯВНОМУ СВІТІ НАЙШЛА РІВНОВАГУ ДУХА, ЗАДОВОЛЕННЯ І НАВІТЬ СВОЄРІДНЕ ЩАСТЯ. ВСЕ ТЕ ВОНА ЗАВДЯЧУВАЛА СВОЇЙ ВЧИТЕЛЬЦІ, ЯКА НІКОЛИ НАВІТЬ В ДУЖЕ ВАЖКИХ СИТУАЦІЯХ НЕ ВТРАЧАЛА ТЕРПЕЛИВОСТІ, З ПОВНОЮ ПОСВЯТОЮ ДОПОМОГЛА ЇЙ НАЙТИ ЦІЛЬ ЖИТТЯ І РАДІСТЬ. ВПРОДОВЖ СВОГО ЖИТТЯ ГЕЛЛЕН НАСТІЛЬКИ ОПАНУВАЛА МЕТОДИ ПИСАННЯ Й ЧИТАННЯ ДЛЯ СЛІПИХ, ЩО ПОДОРОЖУВАЛА МАЙЖЕ ПО ЦІЛОМУ СВІТІ, ДАВАЛА ДОПОВІДІ І САМА ПИСАЛА КНИЖКИ. ДАВАЛА ЛЮДЯМ ЖИВИЙ ДОКАЗ, ЩО ТЕРПЕЛИВІСТЮ, САМОПОСВЯТОЮ ТА НАПОЛЕГЛИВІСТЮ

МОЖНА ДРУГУ ЛЮДИНУ ВРЯТУВАТИ ВІД ЗНЕВІРИ ТА ПОВЕСТИ ВІДПОВІДНИМИ СТЕЖКАМИ У ЖИТТЯ.

"МІКЕЛЬ АНДЖЕЛЬО"

ВПРОДОВЖ ГОДИНИ НА ФІЛЬМОВІЙ СТРІЧЦІ ПОКАЗАНО ТВОРЧИСТЬ НАЙВИДАТНІШОГО ГЕНІЯ СКУЛЬПТОРА, МАЛЯРА И АРХИТЕКТА, ІТАЛІЙЦЯ МІКЕЛЬ АНДЖЕЛЯ, ЩО ЖИВ НА ПЕРЕЛОМІ 15-16 СТ., ЧАСИ ПІЗНЬОГО РЕНЕСАНСУ ТА РАННЬОГО БАРОКО. МІКЕЛЬ АНДЖЕЛЬО ПРАЦЮВАВ У ФЛОРЕНЦІІ, БОЛОНІІ ТА РИМІ. СПОЧАТКУ МЕЦЕНАТИ ЙОГО БУЛИ ІТАЛІЙСЬКІ МАГНАТИ, ГОЛОВНО РОДИНА МЕДІЧЧІ. В ПІЗНІШИХ РОКАХ, В ЧАСІ РЕФОРМАЦІІ, КОЛИ РОЗГОРІЛАСЬ БУЛА РЕЛІГІЙНА БОРОТЬБА, ВІН РІЗЬБИВ У МАРМУРІ СИЛЬНІ МУСКУЛЯРНІ ПОСТАТІ, ЩОБИ ТИМ ДОКАЗАТИ, ЩО ТОЙ ВИГРАЄ ХТО МАЄ СИЛУ. В ЙОГО СКУЛЬПТУРАХ Й ПЛОСКОРІЗЬБАХ СТОІТЬ ЛЮДИНА ЗІ СИЛЬНОЮ ЕКСПРЕСІЄЮ РІЗНИХ ДУХОВИХ СТАНІВ, ЯКІ ВИЯВЛЯЮТЬСЯ В ОБЛИЧЧІ ТА ПОЗИ. В НАСТІННОМУ МАЛЬОВИЛІ ЗОБРАЖУВАВ БІБЛІЙНІ СЦЕНИ З ЯКИХ ШИРОКО ВІДОМІ НАПРИМ. "СТРАШНИЙ СУД", "СОТВОРЕННЯ СВІТУ", "НАРОДИНИ ЕВИ", "ВИГНАННЯ З РАЮ", "ПІЄТА" /БОГОРОДИЦЯ З ХРИСТОМ/, ТА РОЗИС СЕКСТИНСЬКОЇ КАПЕЛІ.

"ЦЕРКВА СВ. ПЕТРА", РИМ.

← МІКЕЛЬ АНДЖЕЛЯ "МОЙСЕЙ"

ЛИШИВ ПО СОБІ БЕЗСМЕРТНІ ТВОРИ ТЕЖ В АРХИТЕКТУРІ, БУДУВАВ ПАЛАЦИ, ГРОВІВЦІ, І НАЙБІЛЬШОЮ КРАСОЮ СТИЛЮ ПИШАЄТЬСЯ ЦЕРКВА СВ. ПЕТРА В РИМІ. ТАКІ ГЕНІІ ЯК МІКЕЛЬ АНДЖЕЛЬО, РАФАЕЛЬ, ТА ЛЕОНАРДО-ДА-ВІНЧІ, РОДЯТЬСЯ ОДИН РАЗ НА СТОРІЧЧЯ, І ЇХНІ ТВОРИ, ЯКІ МАЮТЬ ПОНАД ЧОТИРИСТА РОКІВ, ОСТАНУТЬСЯ ЗРАЗКАМИ, ДОКИ НА ЗЕМЛІ ЖИВУТЬ ЛЮДИ.

Мешканці пансіону з захопленням сприймали візуальні враження чудових творів неповторного мистецтва, а маестро П. Магденко давав відповідні пояснення.

М. Пастернакова

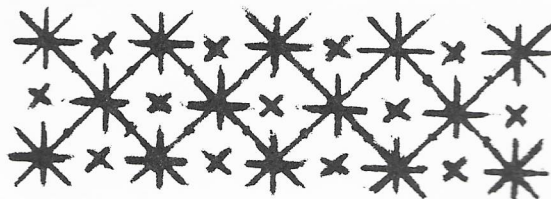
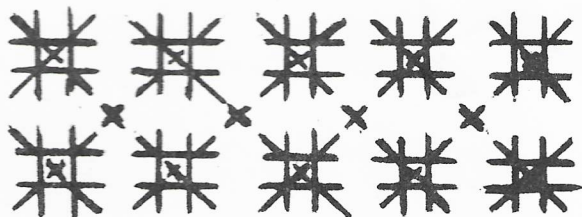
-xxxxxxx-

В И Ш И В К А

ПОДАЮ ВЗІРЦІ РУШНИКОВИХ ШВІВ /СТІВІВ/, ЯКИХ ПОЛТАВСЬКИЙ МУЗЕЙ НАРАХОВУЄ ПОВЕРХ СОТНІ!

ВСІ ТІ РІЗНОРОДНІ /ТЕХНІКОЮ/ ВЗІРЦІ ТВОРИЛИ НАШІ ПРА-ПРАБАВКИ ТОМУ СОТНІ РОКІВ!

ВИШИВАТИ ЧЕРВОНИМИ НИТКАМИ: Д.М.Ц. 304, - А
СЕРЕДНІ ХРЕСТИКИ 816.

Л. ЛУЦЬКА

ДИРЕКЦІЯ ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА

П-І ЕВГЕНІЯ ПАСТЕРНАК - ГОЛОВА
Д-Р. Р. ЦУРКОВСЬКИЙ - ЗАСТ. ГОЛОВИ
Д-Р. Г. ШИМАНСЬКИЙ - ДИРЕКТОР І ЛІКАР ПАНСІОНУ
ПОЛК. П. ФЕДОРЕНКО - СЕКРЕТАР
П-І Н. КОЗІЙ - СКАРБНИК
МІР. В. МАТЕЙКО - ГОЛОВА КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

КАПЕЛЯНИ ПАНСІОНУ

о. мітр. П. ХОМИН
о. прот. Ю. ФЕРЕНЦІВ

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

п-і МАРІЯ ПАСТЕРНАКОВА - ГОЛОВА
п-на ТЕРЕНЯ ІВАХІВ - СЕКРЕТАР
п. ПЕТРО МАГДЕНКО - МИСТЕЦЬКИЙ КЕРІВНИК
п-і ЛЮБА ЛУЦЬКА - ЧЛЕН КОЛЕГІЇ